

Leo Trotskij

Är ett närmande till Nin möjligt?

[Utdrag ur 2 brev till Victor Serge ¹]

3 juni 1936

Käre Viktor Lvovitj:

... Om jag rätt har förstått ditt brev från Paris, så är du missnöjd med vårt uppträdande mot Andrés Nin, ett uppträdande som du uppfattar som "sekteristiskt". Du känner inte till och kan inte känna till våra relationers politiska och personliga historia.

Du kan lätt föreställa dig hur glad jag blev när Nin kom utomlands. Under flera år brevväxlade jag regelbundet med honom. Några av mina brev var sannskyldiga "avhandlingar" om den levande revolution som Nin kunde och borde ha spelat en aktiv roll i. Jag tror att mina brev till Nin över en period av två till tre år skulle utgöra en volym på flera hundra sidor: det torde vittna om vilken vikt jag lade vid Nin och de vänskapliga förbindelserna med honom. I sina svar bekräftade Nin gång på gång sin enighet i teorin, men han undvek alltid att diskutera praktiska problem. Han ställde abstrakta frågor om sovjeter, om demokrati, osv ... men han sade aldrig ett ord om de generalstrejker som förekom i Katalonien.

Givetvis är ingen tvungen att vara en revolutionär. Men Nin stod i ledningen för den bolsjevik-leninistiska organisationen i Spanien, och just därför hade han ett stort ansvar som han i praktiken misslyckades med att fullgöra, samtidigt som han slog blå dunster i ögonen på mig. Tro mig, käre vän, jag har en viss gåva när det gäller dessa saker. Om jag är skyldig till något när det gäller Nin, så är det att ha närt illusioner för länge för hans räkning, och därmed gett honom en möjlighet att under bolsjevismens och leninismens fana odla den passivitet och förvirring som det redan finns ett överflöd av i den spanska arbetarrörelsen, och då menar jag i de högsta nivåerna. Om det i Spanien, i stället för Nin, hade funnits en allvarlig revolutionär arbetare, såsom Lesoil eller Vereecken, då skulle det ha varit möjligt att under dessa år av revolution utföra ett betydande arbete där.

Pådriven av tvetydigheten i sin ståndpunkt stödde Nin systematiskt i alla länder de som, av en eller annan anledning, inledde en kamp mot oss och i allmänhet slutade som rena och skära avfallingar. Hur kom brytningen till? Nin meddelade att han absolut var emot våra kamraters taktiska inträde i det franska socialistpartiet. Sedan, efter långvarig tvekan, förklarade han att det i Frankrike var en riktig taktik och att han borde agera på samma sätt i Spanien. Men istället gick han med i Mauríns provinsiala organisation, Maurín som inte hade något perspektiv överhuvudtaget, men som gav honom möjlighet att ha en bekväm tillvaro. Vårt internationella sekretariat tillsände honom ett kritiskt brev. Nin svarade med att bryta relationerna och publicerade något om affären i en särskild bulletin.

Om jag inte var rädd att slösa bort din tid, så skulle jag skicka dig pärmen med min korrespondens med Nin, jag har sparat kopior av alla mina brev. Jag är säker på att du, liksom andra kamrater som har blivit bekanta med denna korrespondens, skulle anklaga mig för att ha gett prov på överdrivet tålmod, en "försonlig anda", och inte för sekterism. ...

5 juni 1936

... I mitt senaste brev fanns det vissa förbiseenden. Låt oss börja med Nin. Om du tror att det finns en viss möjlighet att han återvänder till oss, varför skulle du inte försöka få honom

¹ Observera att dessa brev är skrivna innan militärkuppen. Trotskijs inställning till ett närmande till Nin förändrades efter revolten startat, se Trotskijs brev till Jean Rous den 16 augusti 1936.

tillbaka? Personligen hyser jag inget hopp om att få se Nin bli en revolutionär, men jag kan ha fel. Ta reda på det själv, om du anser att det vara nödvändigt. Jag kan bara samtycka till det steget.

Naturligtvis kan vi inte nöja oss med muntliga försäkringar från Nin (som han är ganska frikostig med), utan med faktiska handlingar. Just nu är Nin lierad med de svurna fiender till Fjärde internationalen som döljer sitt småborgerliga hat mot den revolutionära marxismen bakom tomma fraser på temat ”organisatoriska” meningsskiljaktigheter, som om allvarliga människor kan bryta med revolutionärer och alliera sig med opportunisterna på grundval av sekundära meningsskiljaktigheter.

Om Nin vill återvända till oss, då måste han öppet höja Fjärde internationalens fana i Spanien. De svepskäl som han åberopar för att vägra göra detta tillhör samma kategori som de som Blum åberopar med avseende på klasskampen, som enligt honom, samtidigt som det är en bra sak i allmänhet, dock inte är lämplig för vår epok. Blums politik består av klassarbete, även om han ”i teorin” erkänner klasskampen. Nin erkänner Fjärde internationalen i ord, men i handling hjälper han Maurín, Walcher, Maxton och de övriga allierade att föra en bitter kamp mot Fjärde internationalen, precis som den kamp som pacifister som Longuet och Ledebour förde mot de revolutionära internationalistiska anhängarna av Tredje internationalen under det senaste kriget....

Översättning: *Martin Fahlgren*

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Trotskij om Spanien](#)